

SVEAMÅL

Frispråkig nationell tidning för debatt och information.

Nr 1, Årg 1, 1991   Pris 15 kr

I DETTA NUMMER:

En redogörelse för
PKK's verksamhet i
Sverige.

Anti-terrorism. Vad
gör regeringen
egentligen?

Sid 6

Vad vill Sydafrikas
konservativa parti.

Sid 8

SAP förr och nu.

Sid 9

Sikeiner och tattare
på 1600-talet.

Sid 10

NY TIDNING.

Den tidning som du just nu håller i din hand är helt ny. Sveamål är namnet och denna tidnings redaktion har som ambition att spegla nordiska idéer och uttryck, historia och ideal, men även framföra information som rör samhällsfrågor hemma och borta från både förr och nu. Tidningens yttersta uppgift är att ge läsaren information och kunskap. Ta gärna en prenumeration.

PKK

Knappast någon som är bosatt i Sverige under större delen av året har väl kunnat undgå att lägga märke till proffstyckaren och besserwissern Jan Guillous ständiga heroiserande och försvarande av den kurdiska organisationen Partiya Karkeren Kürdistan som förkortas PKK. Guillou är fruktansvärt upprörd - enligt egen utsago - över att Hans Holmer, den socialdemokratiska regeringen, Säpo, m.fl. sedan flera år tillbaka stämplat PKK som en mordisk och barbarisk terrororganisation.

Enligt den "allvetande" Guillou är detta ställningstagande ett bevis för den "smygrasism" och "främlingsfientlighet" som finns inom den svenska statsledningen och dess förgreningar. När man läser eller hör Guillous uttalande om PKK skulle man av hans skönskrivning kunna förledas att tro att PKK är en "kulturberikande" och humanistisk organisation som endast tar till våld i nödvärn. Så är givetvis inte fallet och därför kommer i detta nummer av Sveamål den sanna berättelsen om PKK.

Den första PKK - cellen bildades i Ankara hösten 1974, men partinamnet antogs i Diyarbakir först 1979. Ledare för PKK är Abdullah Öcalan, "Apo", som bor och verkar från Damaskus med den syriska statens "goda minne". PKK har en struktur som följer marxist-leninistiskt mönster med hemliga celler, bykommittéer och områdeskommittéer.

Ledningen utgörs av politbyrå, centralkommitté och partikongress. På samma sätt som bevisligen västtyska vänsterterrorister har fått ekonomisk hjälp av den förutvarande östtyska säkerhetstjänsten Stasi så har säkerligen PKK liksom andra marxistiska terrororganisationer fått hjälp av de socialistiska öststatsländernas säkerhets- och underrättelsetjänster under 1970 och 1980 talen. (Detta har också bekräftats av avhoppare från PKK) PKK har också bevisligen (bl.a. i Västtyskland) varit djupt involverade i narkotika-affärer som är ett led i deras plan för att bekosta sin verksamhet. I Sverige har bl.a. Naif Durak (10 årigt fängelsestraff) och Halis Ikincisoy varit involverade i denna smutsiga verksamhet. (Den inom poliskretsar ökände Halis Ikincisoy återkommer jag till senare i artikeln.) I Västtyskland finns en europafilial till huvudor-

PKK, forts från sid 1

ganisationen och i Sverige liksom i andra västeuropeiska länder sammanslutningar som har samröre med PKK. I Sverige bör det Kurdiska Riksförbundet nämnas liksom några "kulturföreningar". En av dessa "kulturföreningar" driver det ökända bokcaféet på David Bagaresgatan 12 i Stockholm som ligger några hundra meter från den plats där Sveriges förre statsminister mördades. PKK ledningens inställning till motståndare och avhoppare är kompromisslös.

I julinumret 1984 av partiorganet Serxwebun (som trycks i Köln) uttalas att "motståndare till PKK har inte någon rätt till livet" samt "vår rörelse låter inte sådana leva".

Dessa ord är definitivt inte några tomma hot. Sedan 1984 har mord efter mord förövats av PKK-are mot motståndare och avhoppare över i stort sett hela Västeuropa. Det ena bestialiska dådet avlöses av det andra. Påhittigheten att likvidera meningsmotståndare verkar inte finna några gränser när det gäller PKK-are. Strykning med snara av ståltråd avlöses av sadistiska avrättningar med kniv och nedslagna och medvetlösa motståndare sänks ner i kanaler och brunnar etc. etc. Den vanligaste metoden att likvidera meningsmotståndare är dock den gamla hederliga: "skott genom huvudet-metoden".

En månad slår PKK-arna till i Hamburg, en annan i Paris, en tredje i Köpenhamn, en fjärde månad i Bryssel etc, etc.

Sverige har som bekant inte förskonats från PKK:s sätt att avgöra meningsskiljaktigheter. Den 20 juni 1984 skjuts avhopparen Enver Ata, alias Ali, ihjäl bakifrån med flera skott från en pistol av kaliber 7,65 när han sitter på en parkbänk i Uppsala. Skotten träf-

far i huvudet och Ata avlider genast.

Han var innan han hoppade av från PKK i mars 1984 en "framstående" ledare inom organisationen och medlem av partiets centralkommité i Västeuropa. Mördaren är en man som påstår sig heta Zülküf Kilinc och som påstår sig vara född den 15 april 1959. Enligt den västtyska polisen heter han däremot Sevdet Kilinc och är född den 11 mars 1962. "Jag är en hjälte för det kurdiska folket" sade den stolte mördaren. Den 26 juli 1984 döms Kilinc till livstids fängelse av tingsrätten i Uppsala och den 25 september fastställer Svea Hovrätt den domen.

Kilinc uppger att han kom till Sverige någon dag före mordet den 20 juni 1984 och att han letade efter Enver Ata i Stockholm. När han inte hittade honom där, reste han enligt egen utsago till Uppsala och fångade upp honom på ett torg och sköt honom. Han uppger sig inte haft några medhjälpare. Kilinc ljuger naturligtvis. Sanningen är istället följande:

Den 8 april 1984 reste han in i landet över Trelleborg tillsammans med två "högt uppsatta" PKK-are, Hüsnü Altun och Ismet Yüler. Alla tre åt på kvällen middag hemma hos Mehmet Yök och dennes svenska hustru Siv Eriksson i Helsingborg. Altun var vid den här tidpunkten ledare för PKK i Skandinavien och Yüler för PKK i Danmark. Altun och Kilinc fortsatte på natten till Stockholm.

De hade bägge vid inresan över Trelleborg angivit den svenske PKK-ledaren Mehmet Dabon, som bor i Handen, som referens och de mötte honom senare i Stockholm. Det blivande mordoffret Enver Ata fanns då i Västtyskland. Kilinc åker senare till Danmark och intar väntläge där. Under tiden söker PKK efter Enver Ata i Sverige. Fem av polisen kända PKK-are, en kvinna och fyra män, ränner runt och letar adresser. Så småningom hittar de honom i Uppsala, dit han flyttat eller snarare flytt i början av juni, och Kilinc får order att göra sig beredd. Efter avfärd från Danmark den 18 juni skjutsas Kilinc från Skåne till Stockholm i bil. I bilen medföljer fyra PKK-are från Skåne. Kilinc och två av dem fortsätter ut till Mehmet Dabon i Handen. De andra stannar i Stockholm varvid tillvägagångssättet för mordet planeras.

Den 20 juni är Kilinc i Uppsala. En av de sammansvurna pekar ut Enver Ata, där han sitter på en parkbänk, och Kilinc går fram och skjuter honom bakifrån. Det är mitt på dagen och Kilinc rusar från platsen och hoppar in i en taxi och beställer körning till Märsta. Kort därefter tas han av polisen. Han är säkerligen på väg till en kvinnlig läkare med starka PKK-sympatier som då bodde i Sollentuna. Det troliga är att det är hon som har smugglat in mordvapnet till landet. Hon har bevisligen letat efter mordoffret. Hon lämnar Sverige någon månad efter mordet i god tid innan Säpo slår till mot PKK-arna i Sverige och hon blir en av PKK:s ledare i Västtyskland.

Under själva mordutredningen blir dock inte någon av de involverade PKK-arna (som är 12 st) anhallen eller häktad! Ingen blir heller åtalad eller ens närmare förhörd! Åklagaren i målet, länsåklagare Bertil Canick från Uppsala, stod i begrepp att gå i pension och orkade uppenbarligen inte av personliga skäl att driva det för honom skrämmande målet!

De 12 PKK-arna togs dock i förvar av Säpo med stöd av utlänningslagen och efter månadslånga förhandlingar inför Stockholms Tingsrätt meddelade den Svenska regeringen den 10 december 1984 sitt beslut. PKK klassas pga mordet i Uppsala och pga partiets övriga verksamhet som en terroristorganisation. Nio av de 12 anklagade utvisas ur riket men eftersom regeringen anser att de inte kan repatrieras till sitt hemland Turkiet "utan risk för politisk förföljelse" så beslutar regeringen att utvisningen tills vidare inte skall verkställas. Regeringen hade dock alla möjligheter att sända iväg PKK-arna till Syrien där de ju redan hade ett fäste.

Som vanligt visade regeringen prov på en makalös flathet och inkompetens. Terrorister - oavsett vilket land de kommer ifrån - skall givetvis förpassas omedelbart ut ur Sverige.

Den flathet som regeringen här visade upp skulle senare straffa sig.

Söndagen den 2 november 1985 - 16 månader efter mordet på Envar Ata i Uppsala - är det dags igen. Då mördas Cetin Yungör alias "Semir" på en fest i Medborgarhuset.

SVEAMÅL

Box 20085, 104 60 STHLM

Postgiro 625 55 53 - 7

Prenumeration 150 kr/10 nr.

Efterbeställning 15 kr/st

+ 5 kr i porto.

Artiklar, insändare mm skickas till ovanstående adress.

Redaktör och ansvarig utgivare:

Leif Ericsson

Nr 1/91. Tryckt hos Sveamål

Sthlm februari 1991.

ISSN 1101-7597

PKK, forts från sid 2

set i Stockholm. Semir som hoppat av från PKK i mars 1983 har varit partiets europachef. Mördaren som heter Nuri Candemir smyger sig på sitt offer bakifrån och skjuter honom i huvudet med två skott från en pistol av kaliber 7,65. Semir dör omedelbart och Candemir försöker fly från platsen genom att hoppa ut genom ett fönster från första våningen. Candemir grips dock efter en kort stund och uppger under polisförhören att han utfört mordet på uppdrag av personer utomlands. Han påstår också att han hade pistolen med sig när han någon dag före mordet anlände till Sverige.

Slutligen uppger han att han inte haft några medhjälpare i landet. Pistolen visar sig dock vara stulen vid ett inbrott i Handen i slutet av 70-talet och i Candemirs byxor hittar polisen en Assa-nyckel som med hjälp av låsbolagets register spåras till en lägenhet i Malmövägen 6.A. i Sollentuna som innehas av en viss Halis Ikincisoy, en av de kurder som regeringen utpekade som terrorist. (Halis är samma person som i december 1986 skjuter vilt mot poliser i Gamla Stan efter ett krogbråk och blir dessutom i samma veva avslöjad som en narkotikabrottsling vilket renderar honom ett flerårigt fängelsestraff) Denne Halis grips av polisen och häktas som misstänkt för medhjälp till mordet. Candemir påstår att han haft nyckeln med sig från Holland och Halis säger att han absolut inte vet hur nyckeln hamnat hos Candemir.

Trots den uppenbara kopplingen mellan Candemir och Halis släpps Halis efter en månad ur häktet. Den 27 februari 1986, dagen före mordet på Olof Palme, faller domen mot Nuri Candemir vid Stockholms Tingsrätt. Han döms till livstids fängelse.

Hur gick då egentligen mordet i Medborgarhuset till? Var Candemir utan medhjälpare vid mordtillfället? Naturligtvis inte.

Sanningen är istället denna: Candemir kom till Sverige redan under sommaren 1985. Lördagen den 27 juli, tisdagen den 30 juli, onsdagen den 31 juli, söndagen den 4 augusti och torsdagen den 15 augusti ser polisens spanare honom på Stockholms gator tillsammans med PKK advokaten Hüseyin Yilderim och Mustafa Eztürk. De går på olika kaféer och vistas i lägenheter på Fridhems-

gatan och Fyrverkarbacken i tidningskvarteren i Marieberg. Den 27 juli lyckas spanarna ta ett foto av Candemir och Yilderim när de står och pratar på trottoaren utanför Tempo på Fridhemsplan.

Dagarna före mordet får polisen återigen tag i Candemir. Hans raspiga och lätt igenkännbara röst fastnar på några av de telefonlinjer som polisen avlyssnar. Det eger också rum ett möte den 27 oktober på en pizzeria i det mångkulturella "paradiset" Rinkeby mellan Candemir och Hüseyin Yilderim, Mustafa Eztürk, Yusef Press och några andra "kulturberikare".

Mustafa Eztürk, som lever ihop med en extreminternationalist vid namn Inga Edgren och är god vän med den förutnämnde proffstyckaren Jan Guillou, vill gärna framstå som en sofistikerad tolk, med en idéell syn på kurdernas sak. Han vill inte gärna bli påmind om att han är involverad i ett mord och att han har våldtagit en kvinna, med en förskämare på huvudkudden. Kvinnans sammanboende lär dock inte glömma Öztürks "kulturberikande gärning" i första taget. Mannen som är handikappad och rullstolsbunden tvingades nämligen att bevittna Öztürks "kärleksfulla handling."

Yilderim och Mustafa Öztürk blånekar trots bildbevis till att de känner Candemir. De påstår, att de överhuvudtaget inte ens har träffat honom! När Candemir skall hämtas från fängelset för att konfronteras med sina vänner kastar han sig på golvet i cellen och får bäras till polisbilen. Han öppnar inte ögonen under hela tiden. Han förs efter ett tag tillbaka till anstalten.

Om man som PKK-advokaten Hüseyin Gilderim bevisligen har umgåtts med en mördare är det idiotiskt att neka till detta. Alla intelligenta människor inser att om en PKK-ledare som Yilderim före ett mord umgås med mördaren och bägge sedan förnekar att de känner varandra så har umgänget inte gällt något banalt gemensamt intresse.

Det förstär alla intelligenta människor; men inte - skulle det senare visa sig - domaren Mikael af Geijerstam vid Stockholms Tingsrätt som inte ens tyckte att misstankarna räckte för att häkta Yilderim och Mustafa Öztürk!

Den pistol Canderim haft

kommer inte från Frankfurt och utlandet. Den är - som tidigare nämnts - stulen i en sportstuga i Handen.

Fem dagar efter mordet på Olof Palme säger den för mordet i Uppsala dömd Kilinc till polisen att han fått vapnet av Halis Ikincisoy. Det är också till Halis lägenhet som den nyckel går som Canderim har på sig. Minuterna efter mordet i Medborgarhuset satt Halis i en bil på parkeringen utanför. En inte alltför vågad gissning - för att uttrycka sig mildt - är att Halis väntade på mördaren Candemir.

Trots alla indicier som pekar på ledande PKK-ares aktiva del i mord och narkotika-affärer så fortsätter Guillou med sina "försvarsartiklar" för PKK. När det gäller PKK - och även andra terroristorganisationer - så är Guillou uppenbarligen både blind och döv. Vad Guillou ständigt försvarar och heroiserar är inga missförstådda "frihetskämpar" med demokratiskt sinnelag. PKK-arna är gangsters och banditer som skjuter, stryper och skär ihjäl människor som inte delar deras marxist-leninistiska grundsyn. De säljer narkotika för att finansiera sin smutsiga verksamhet och fegheten är deras adelsmärke. De skjuter och dödar ur bakhåll och i löndom och vågar inte stå för sina dåd utan ljuger och skyller på andra.

Listan av brott som har gjorts och görs av PKK-are i Sverige blir längre och längre. Förutom de två "politiska" morden som jag har redovisat i denna artikel finns flera sk. "vanliga mord" som PKK-are är involverade i. Ett av de mer groteska morden ägde rum i en lägenhet i Bollmora - söder om Stockholm - 21 januari 1978. Två PKK-are vid namn Bekir och Mahmut slog en man så brutalt vid ett rånförsök att denne miste synen på bägge ögonen. Efter flera timmar ströp Bekir och Mahmud sitt försvarslösa offer med ett blått klädsträck. De lämnade därefter lägenheten i Bollmora, men återvände efter ett dygn och torkade hjälpligt upp blodet från golv och väggar. De sveper in den döda kroppen i en matta och spänner fast den på takräcket på en personbil. Under några timmar åker de sedan runt i Stockholm och letar efter en plats där de kan göra sig av med liket. I Vagnhärad söder om Södertälje sänker de ned kroppen i en dag-

Helomvändning?

"Invandrare begår flest våldtäkter" och "Etnisk bakgrund mildrade våldsdöm" kan vi nu läsa i tidningarna. Liknande artiklar publiceras i övriga tidningar, samtidigt som TV och radio översvämmas av magasinsprogram om invandringsproblem. Vad har hänt?

Att den stora invandringen till Sverige har inneburit, och innebär, stora problem och uppoffringar för oss svenskar är sedan länge ett känt faktum. Massmedia har gjort allt för att tona ned problemen och har systematiskt ljugit folket rakt upp i ansiktet.

PKK, forts från sid 3

vattenbrunn. Den återfinns 14 månader efter mordet sedan en prostituerad kvinna som "umgicks" med en av mördarna häktats i ett narkotikamål och av samvetskval avslöjat hela den makabra historien.

Den 13 september 1978, dvs. innan "det stora avslöjandet lyckades" dock Bekir och Mahmut med att brännskada tre personer svårt genom att kasta in en brandbomb på bottenvåningen till fastigheten Wallingatan 30 i Stockholm.

För de svåra våldsbrotten och grovt narkotikabrott döms Mahmut till livstids fängelse och Bekir till fängelse i tio år. Ingen av dem utvisades dock omedelbart ur Sverige vilket givetvis borde ha gjorts.

En annan "kulturberikande" PKK-are vid namn Ahmet Özhamamcilan får bli mitt sista namn för den här gången vad gäller PKK-s brott i Sverige. (Berättelsen skulle kunna göras betydligt längre). Denne PKK-are som i polishusets korridorer kallas för "Öset" är en notorisk våldtäktsförbrytare. Han har suttit av ett flertal år i svenska fängelser för sina ständigt återkommande våldtäkter. Den första av dessa våldtäkter förövade han tre dagar efter sin första ankomst till Sverige. Denne primitive och lågt stående sexualförbrytare har ändå inte utvisats ur Sverige. Prata om dalt med "kulturberikande" brottslingar.

Balder.

För inte så länge sedan stod det att läsa i samtliga rikstäckande dagstidningar, att en tredjedel av de uppklarade våldtäkterna hade begåtts av utländska medborgare. Nu lägger man plötsligt fram fakta på bordet: två av tre uppklarade - och enligt signalement tre av fyra ouppklarade våldtäkter är utlänningars verk. Många är också de våldtäkter som begås av invandrare med svenskt medborgarskap.

Är detta tecken på någon sorts islossning från massmedias sida? Perestrojka? Ja, förhoppningsvis delvis. Huvudorsaken är dock att det inte går att ljuga lika friskt längre. Allt färre sväljer okritiskt mediernas uppgifter. Därför har

man tvingats byta taktik. Nu skriver man, kör ut så mycket det bara går. Allt för att skapa bilden av en oberoende press, radio och TV, som ventilerar vilka frågor, åsikter och fakta som helst - smart?

Nej då, inte smart. Journalisterna har redan bränt sina broar. Enligt en nyligen försynt publicerad undersökning var de, journalisterna, den yrkeskår som åtnjöt det lägsta förtroendet hos allmänheten (t.o.m. lägre än politikerna).

"Man kan lura en del av folket hela tiden och hela folket en viss tid, men aldrig hela folket hela tiden." (Lincoln)

ED

- Öppna Era hem!

Friherinnan Ramel i Skåne: slå upp portarna till slottet och låt flyktingströmmen välla in!

Ärkebiskop Werkström m.fl. kyrkans män: Öppna ärkebiskopsbostad och prästbostäder på vid gavel och tag emot strömmen!

Bengt Westerberg, Maria Leissner, Anna Lindh, Bertil Torekull, Mats Svegfors m.fl.: Tag emot flyktingar i Era våningar!

Och till Er alla: Naturligtvis på Er egen bekostnad utan att belas-

ta oss övriga skattebetalare, Ni som pratar så vitt och brett om generositet!

En bild i Svenska Dagbladet 14/1 1990 gjorde mig mycket upprörd. Bilden, tagen i Högalidskyrkan i Stockholm, vittnar om hur flyktingarna respekterar vår religion och kyrka. En pappa, som belåtet åser hur dottern har placerat sina fötter på kyrkogeln.

D.H. N. Stockholm.

Gösta Bohman (m) (i Pockettidningen R)

"Ett regeringspartis uppgift är att sitta kvar vid makten så länge som möjligt. Ett oppositonspartis uppgift är att komma till makten så fort som möjligt. När man har okunniga väljare, vilket vi har i Sverige, så tvingas man förenkla sitt budskap så till den milda grad. Detta gör att vi tvingas föra ett resonemang som ibland överskrider sanningens gräns. . . . Hade vi kunniga väljare, som visste vad det var frågan om, skulle vi aldrig kunna hålla på som vi gör. . ."

Kamrat!

Ja, jag skriver kamrat eftersom vi alla är folkkamrater, vi skandinaver och nordeuropéer. Norden och särskilt Sverige står inför en ödestimme av större dimensioner än många kan ana.

Flumliberaler och den gamla 68-vänstern med socialdemokraterna i spetsen, har kört det här landet i botten moraliskt och ekonomiskt. Än så länge är färgen på kulissen inte full av flagor, men det är bara en tidsfråga.

Man undrar hur det svenska folket är skapt när det inte reagerar mer efter allt mygel med påföljande skandaler i politiken. Svensken fortsätter att rösta på, och ha förtroende för våra s k folkvalda. Sverige verkar ha blivit ett land där 100 små Honecker gör klipp, dvs politiker och statliga tjänstemän skor sig på folket, särskilt arbetarna som får bära tyngsta lasset. Ändå har vi haft en s k arbetarregering i över 40 år!

En av de största katastroferna för Sverige är invandringen. Särskilt den utomeuropeiska.

Vi har råd säger de "upphöjda och upplysta" alltså våra politiker och intellektuella där de sitter i sina flotta hus eller paradvåningar i innerstan. Dom har råd ja, än så länge..... Men har folket råd?

De gamla som byggt detta land ligger utslitna som kollin i sjukhuskorridorer eftersom det inte finns vårdplatser i tillräckligt antal. Det är tacken för utslitna leder och ryggar! Är man inte produktiv längre i detta samhälle som "dom" säger bygger på solidaritet, så slängs man på sophögen som

tack! Skolmiljön skall man bara inte tala om!!! Bostad och arbete är två andra viktiga punkter. Som svensk verkar det som om man ska be om ursäkt hela tiden just för att man råkar vara svensk. Och bo kvar hemma hos sina föräldrar så länge som möjligt för att vara solidarisk med invandrarna som också behöver lägenheter. Det hade vår förre invandrarminister G. Andersson mage att vräka ur sig. Samtidigt ifrågasätts svenskheten och dess historia dagligen i vårt likriktade media. Vad är en svensk, vad är svenskt egentligen? får man ideligen höra. Ak ner till Grekland, Spanien t.ex. och ställ samma frågor så får du garanterat på käften! Sverige har alltid varit ett invandrarland säger våra "folkhemshjältar" och "intellektuella". Ska man resonera så, så är hela världen ett invandrarland.

De invandrare som sökte sig till Sverige i tidigare århundraden var västeuropéer med ungefär samma värderingar som oss svenskar. Tyskar, valloner, belgare, finländare ja, duktigt utbildat folk som inte drog sig för hårt arbete, och

som snabbt assimilerades in i det svenska samhället.

De krävde inte fri religionsutövning med t.ex. en moské på svensk mark! Eller hemspråksundervisning, fri lägenhet, möbelbidrag etc. Listan kan göras lång på hur det svenska kulturarvet har luckrats upp sedan socialdemokrater grep sina klor om detta land. Samtidigt talar man om hur fint det är med nationalism i de Baltiska och Afrikanska staterna! Men om man som svensk visar sin kärlek till sitt land, då krossar dom en genast med sin åsiktsklack!

Detta land har vi byggt upp, under årtusenden har våra förfäder brukat denna jord, försvarat dess gränser, slitit i fabriker och gruvor. En svensk mentalitet har växt fram, en mentalitet som vunnit respekt och beundran ute i världen. En svensk håller ord, en svensk är rakryggad, en svensk är en god arbetare. Låt oss se till att vi med ett homogent folk och en sund Nationalism behåller dessa honnörsord!

Erik Rundkvist

FATTAR DU, SVENSK!

Nu fjättrar man den frie gudason,
likt barnet stavar han systemets läxa.
Esaias Tegner

Säg, fattar du, svensk, att du inte är fri,
att fogden ser in genom rutan?
Anar du ens, att det ej är vi,
som föra befälet på skutan?

Säg, fattar du svensk, att nu vränges vår rätt
och sanning blir fridlyst i landet?
Anar du ens, att ordet du gett
åt svartaste lögnmakarbandet?

Och anar du, svensk, det erbarmliga slut,
som väntar ett folk utan ära,
fattar du ens ett rättframt: Vet hut,
vänd åter till fädernas lära!

Ty Sverige är ditt och det landet dig kärt,
och Riket - vårt hemland i världen -
blev skapat av män, som funno det värt
att modigt det värja med svärden!

C E Carlberg

Anti-terroris

Vad gör Sveriges regering egentligen?

Det är verkligen en bra fråga. För att säga sanningen så är det lite svårt att få fram tillförlitlig information på detta område.

Vad vi vet idag har Sverige sänt poliser på utbildning hos GSG-9 i Tyskland. GSG-9 betyder ordagrant översatt Gräns-Skydds-Grupp-9 och är en specialutbildad avdelning inom den tyska polisen för terroristbekämpning och gränsövervakning.

Tyskarna är kända för sin effektivitet och de sviker ej detta rykte på denna punkt, undantaget vissa militära elitförband i USA, England och Sovjet är GSG-9 världens bästa terroristpolis. Förbanden i de andra länderna heter Delta Force (USA), S.A.S. (Special Air Service) och S.B.S. (Special Boat Service) (England) samt en grupp ur KGB och en ur GRU i Sovjet. Av dessa är det Delta Force som håller högst klass. Medlemmarna där har en gedigen utbildning som gör att de har en mycket stor kapacitet även vid operationer på främmande mark och i enskilda styrkor.

Man kan ju då fråga sig vad det innebär för den svenska polisen att de har beretts möjlighet att inhämta kunskaper och erfarenhet från GSG-9. Jo det har bland annat inneburit att den svenska polisen för första gången på många år har rejäla vapen att ta till vid en eventuell operation, de är numera utrustade med maskingevär från tyska Heckler & Koch. Närmare bestämt en modell som går under beteckningen Heckler & Koch MP5A. Detta vapen har mycket större tillförlitlighet än vad den Svenska K-pisten Carl Gustav någonsin hade. Dock är det ett sorgligt kapitel i svensk brottsbekämpning att polisen är så dåligt förberedd som den faktiskt är. Om det skulle komma att förhålla sig så att man i framtiden skulle bli tvingade att göra ett större ingrepp mot en bas med välutbildade, hänsynslösa terrorister har man tyvärr inte särskilt mycket att sätta emot. Faktum är att detta är en orsak till att man som aktiv förkämpe för terrorismens krossande blir lite rädd. Just

att vi är så dåligt rustade kan bli den utlösande faktor som gör att Sverige kan bli utsatt för framtida angrepp som vi hittills varit lyckligen förskonade ifrån. Och när den dagen kommer har vi ingenting eller i alla fall en liten och praktiskt taget otränad styrka att sätta emot terroristerna.

När man vet detta synes det ännu mera nödvändigt att vi skickar folk på utbildning till andra länder som har haft stor erfarenhet av ämnet för att vi på så vis skall kunna få erfarenhet och kunnande av dem. Vi måste ge efter för vår neutralitet för att få ett aktivt kunskapsflöde till och i viss mån från Sverige om vi skall ha en chans i den framtida kampen mot den internationella terrorismen. Vi föreslår följande punkter som vi menar kommer att innebära en hel del förändringar av det positiva slaget.

- Sänd iväg personal på utbildning hos Delta Force, GSG-9, S.A.S, SWAT Teams i USA. Detta är en nödvändighet då det icke går att få praktiska kunskaper på annat håll.

- En omedelbar effektivisering av beväpningen hos den svenska anti-terror polisen som är under bildande. Vi föreslår att de poliser som aktivt skall delta i framtida operationer på fältet skall tränas på följande vapen: Berettas model 92 F som numera är standardvapnet hos USAs armé, Heckler & Koch MP5A, M-16 med M-203, M309 portabla granatkastare, Barnetts kraftigare armborst model Commande samt på det av Svenska Jägarprickskyttar använda AK-4 modifierat. Även skall de

utrustas med en Kevlar hjälm samt med en Tactical Dress använd av SWAT i USA.

- En effektivisering som möjliggör omedelbara insatser mot terroriststyrkor redan vid ankomsten till Sverige vid flygplatser, hamnar etc. Det kan endast bli genom en ökande rörlighet och en ökad eldkraft som man kan öka denna inom polisen lilla grupps möjligheter att stoppa eventuella framtida terrorister.

Detta är dock bara några av de åtgärder som måste vidtagas för att vi i framtiden skall ha en chans i bekämpningen av den internationella terrorismen. Det viktiga är dock i huvudsak att man gör någonting så att detta världens avskum kan se till att vi inte bara sitter passiva och tittar på medan utvecklingen går oss ur händerna i Sverige. Man måste markera ett ställningstagande. Jag är till fullo övertygad att om man gick ut med en sådan här sak istället för att påtvinga det svenska folket tvångssparande o dyl som ingen vill ha så skulle de flesta med god vilja ställa upp och offra någonting annat för att vi skall kunna effektivisera polismakten i Sverige. Det handlar inte om att vi skall ha fler poliser utan att de som vi har skall vara bättre utbildade och redo att bemöta en sådan här situation.

Man blir upprörd när man drar sig till minnes att vi faktiskt har haft en av världens mest hänsynslösa och farliga terroristledare Abu Nidal boende i Sverige under lång tid med falsk identitet. Samma sak skulle aldrig kunna ske exempelvis i Tyskland, där hade de tagit honom redan vid

ANTI-TERROR, forts från sid 6

gränsen när han försökte ta sig in. Vad är det egentligen som säger att hela meningen med Abu Nidals uppehållande i Sverige inte var för att rekognosera, kartlägga svenska möjliga framtida mål etc.etc.? Det är faktiskt högst troligt. Det har faktiskt förekommit en del indicier tidigare år bla i samband med den sk terroriststrateggången sommaren 1989. Vid tiden för rättegången ökade vi omedelbart vår beredskap vid alla mobiliseringsförråd i fruktan för att palestinska aktivister skulle iscensätta ett eller flera angrepp mot dessa för att få tillgång till vapen och sprängämnen. Jag har från säkra källor, givetvis förnekade av sveriges regering och polis men ändå tillförlitliga, fått information som bevisar att det verkligen har förekommit skottlossning på svensk mark sommaren 1989. Det hände i en mindre ort i södra Sverige och det var en ung hemvärnsman som stod på post tidigt en morgon när han hörde ett prasslande ljud från buskarna ett femtiotal meter längre bort i skogen. Plötsligt smäll ett skott och det träffade i väggen ca fem cm från hans huvud, vapnet har senare kommit att fastställas vara en rysk Kalashnikov 7,62 mm, givetvis blev han bestört och ropade så att de som befann sig ute i skogen omedelbart skulle identifiera sig eller så skulle han skjuta skarpt. Detta fick ingen effekt så de hemvärnsmän som var utposterade vid mobiliseringsförrådet följde reglementet och tog posto mot det ställe där de hade sett mynningsflamman. De sände upp en lysgranat för att om möjligt kunna se sina angripare. Granaten lyste upp skogen och man kunde se en människa åla bort från platsen. En av männen ropade halt på svenska och på engelska men det fick ingen effekt så han sköt ett varnings-skott. Ej heller detta stoppade den flyende mannens framfart så gubbarna lydde order och lade an. Då visade det sig att det hade varit fler än en för så fort som lysgranatens verkan hade upphört hörde man ljud som tydde på att ytterligare två man tog sig på platsen. Man hittade blodspår på marken där den förste av männen hade blivit träffad men inga spår av mannen. Vi kan förmoda att hans kamrater tog honom med sig vid reträtten.

Man kan ju tycka att en sådan

Sossepamp mördad i Tallin.

För drygt tio år sedan avskedade Bertil Whinberg, Byggnadsarbetareförbundets ordförande och ledamot av den socialdemokratiska partistyrelsen, den här tidningens redaktör därför att han vågade driva en aktiv kampanj mot den förda massinvandringen till Sverige. Bertil Whinberg förklarade att människor som framför sådana åsikter skall avskedas från sina arbeten. När Whinberg hittades mördad på en soptipp i Tallin den 24 januari, så beskrevs han av sina socialdemokratiska partikolleger som en bra karl, som arbetat för rättvisa och frihet. Gud vare med oss!

Sverige-demokraterna skall registreras.

Partiet har samlat in namnunderskrifter för att bli registrerade till riksdagsvalet och när dessa rader skrivs har nästan 3 000 namn kommit partiet tillhanda. En del namn kommer att sällas bort eftersom de är omyndiga eller oläsliga, men de 1 500 namn som behövs är nu klara. Återstår nu bara att registreringen godkänns av riksskatteverket som handlägger ärendet.

ANTI-TERROR, forts

här händelse skulle vara nog för att polisen och militären skall få det de önskar i fråga om utrustning och utbildning, men eftersom hela historien tystades ner kan man väl förmoda att den också i framtiden kommer att förnekas av de styrande i Sverige. Om det skulle bli så att vi får fler sådana här händelser runt om i Sverige

NOTERAT

SD satsar mer på yttre aktiviteter.

Att döma av den planering som Sverigedemokraterna har gjort inför det kommande verksamhetsåret, så förefaller det vara en markant ökning av antalet yttre aktiviteter, manifestationer, torgmöten etc. Bland annat har partiet beslutat att göra Engelbrektsdagen till SD's motsvarighet till första maj. En frihetsdag där man demonstrerar och sedan har fest i nationell anda. Det hela förefaller mycket intressant och bör kunna få god uppslutning om planeringen fungerar som den bör.

Sjöbo tar emot balter.

De mycket kända utslutna centerpartisterna i Sjöbo säger att man kan ta emot flyktingar från Baltikum eftersom balterna är broderfolk. Herrarna i Sjöbo har förnuftet i behåll, men samtidigt vill man ge en signal om att vi inte skall öppna dörrarna så att vi underminerar frihetskampen där. Kampen kräver att de stannar och kämpar. Vi bör i stället ge mer stöd och bistånd till våra bröder så att de kan leda sin kamp till seger.

Allt fler kritiserar svenskarna.

Människor med insikt i hur svensken fungerar i olika sociala miljöer och situationer, vittnar om att svensken har speciella egenskaper som har sin följd av påverkan från ett politiskt system som sätter tvevelaktiga och omänskliga teorier i system i stället för att anpassa politiken till människans natur. Många iakttagare har skrivit böcker och spaltkilometer artiklar om hur feiga, naiva och självupptagna svenskarna är. Detta märks i många olika sammanhang, tex i vår inställning till det politiska etablissemang som ständigt kör över oss eller förtrycker oss. Svenskarna följer likt medvetlösas zombies sina herrars önskemål utan minsta protest. Till och med nationalistpartier som Sverige-demokraterna drabbas då och då av människor som inte "vågar" säga vad de tycker utan hellre framför vad de tror att *andra* tycker. I frågan om dödsstraffets införande eller ej så har flertalet medlemmar den uppfattningen att dödsstraffet behövs, men en del av dem anser att det av "taktiska" skäl inte bör talas högt om dödsstraff. Ynkedom! 80 % av amerikanerna är för dödsstraff.

M.K.

kan vi inte lita till hoppet att det skall gå lika bra andra gånger som det gjorde denna gång. Jag tror att jag med bestämdhet kan säga att tyvärr är inte alla hemvärnsmän lika beslutsamma som denna unga man var så andra gånger kan det mycket väl gå väldigt illa.

I augusti/september 1989 var det val i Sydafrika. Resultatet av det blev att Nationella Partiet (NP) behöll sin majoritet och Konserwative Party (KP) behöll sin position som det starkaste oppositionspartiet trots massiv propaganda och påtryckningar från den vita vänstern, den marxistiska terrororganisationen ANC och västvärlden. KP:s politiska program belyses aldrig objektivt av svenska massmedier varför det är på tiden att någon tidning i Sverige gör det. Och eftersom vi förespråkar en fri och öppen debatt vill vi här nu låta KP komma till tals utan vinklingar vare sig åt det ena eller andra hållet och sedan överlåter vi till läsarna att bedöma om KP:s politik är vad svensk massmedia påstår.

Vad vill Sydafrikas konservativa parti?

Följande urval av frågor och svar är hämtade ur en liten skrift som heter: "Ontmoet die KP, dvs. "mot KP", som publicerades 1986, så den är ett par år gammal, men politiken är densamma.

Fråga: Vad är kruzet med problemen i Sydafrika?

Svar: Sydafrika har 13 olika folk med rätt att fortsätta att existera. Om alla tvingas till ett parlament utvecklas omedelbart en maktkamp. Varje folk kommer att försöka få den riktiga makten och majoriteten kommer att vilja ha mer majoritet. När och om detta händer, försvinner minoriteternas rätt till överlevnad.

Fråga: Hur anser KP att Sydafrikas problem skall lösas?

Svar: Den enda realistiska lösningen är att tillåta varje nation, att styra inom sitt eget territorium. Det är det enda sättet att undvika hotet om styre av de numerärt överlägsna svarta nationerna över de vita. Denna politik kallas "delning".

Fråga: Kan "Power-Sharing" och skydd av minoriteterna som framlagts av NP lyckas?

Svar: Den enda garantin som skyddar en nation är självstyre. Power sharing som framlagts av NP regeringen kommer med Sydafrikas mångfald aldrig att lyckas, vilket det inte heller har gjort på någon annan plats i världen - Libanon, Cypern och Irland, är tre

exempel av många som visar att det inte fungerar. Det sk. skyddet av minoriteter som föreslagits av NP regeringen har aldrig fungerat i resten av Afrika. Det skulle därför vara både dumt och farligt för de vita att dela makten, för så skulle de förlora den. Det har vi erfarenhet från Rhodesia, Mocambique och Angola.

Fråga: Varför vill inte KP låta svarta, färgade och indier ha representanter i det vita parlamentet?

Svar: Därför att varje etnisk grupp enligt KP:s politik skall ha sitt eget parlament. Under kampanjer 1983 varnade KP för att om man tillät de färgade och indierna tillträde till de vitas parlament skulle det resultera i att även de svarta skulle komma in. NP är för närvarande ett offer för sin egen dårskap. De färgade och indierna har representanter i det vita parlamentet efter sin numerär i förhållande till de vita. Om det samma skulle appliceras på de svarta, skulle de ha 597 platser i det vita parlamentet gentemot 178 platser för de vita.

Fråga: KP:s politik låter bra, men går den verkligen att genomföra?

Svar: "Delning" är ett recept som fungerar, därför att det är en naturlig önskan, hos varje folk att vara självstyrande. Baskernas

kamp i Spanien, sikhernas i Indien, tamilernas på Sri Lanka och de franskspråkigas i Canada, vittnar om det. I Sydafrika har vi redan fyra oberoende svarta stater som är självstyrande utan vit inblandning. Genom detta har flera miljoner svartas politiska ambitioner fullbordats utan att ha hotat de vita.

Fråga: Kommer inte KP:s politik att leda till att fler sanktioner vidtas mot Sydafrika?

Svar: KP kommer inte att backa pga hot om sanktioner. Metoden att använda sanktioner för att störta en regering har aldrig lyckats. Västvärldens beroende av Sydafrikas strategiska mineral export är redan ett effektivt motdrag mot sanktioner. När vapenbojkotten trädde i kraft mot vårt land, startade vi en egen vapenproduktion och samtidigt skapade vi arbetstillfällen för flera tusen. När Sydafrika hotades av oljebojkott skapade vi två nya oljebolag. Även om sanktioner hade en möjlighet att lyckas, skulle KP aldrig låta sig styras av utländska makter. Detta skulle endast leda till konstant politisk utpressning.

Fotnot: För den som vill komma i kontakt med KP är adressen: Konserwative Party, P.O. Box 1842, Pretoria, Republic of South Africa.

SVEAMÅL - den nya budkavlen.

Trygga utgivningen genom extra ekonomiskt stöd
Postgiro 625 55 53 - 7.

SAP förr och nu.

Att majoriteten av de ledande företrädarna för dagens socialdemokrati är hopplösa extreminternationalister är allom välbekant för många av våra läsare; men vilken inställning hade egentligen socialdemokraterna i nationsfrågor på den "gamla goda tiden."

En av de riksdagsmän som ivrigast motionerade om att inrätta ett svenskt rasbiologiskt institut var S.A.P:s partiledare Hjalmar Branting.

Den svenska riksdagen beslöt också med överväldigande majoritet att inrätta ett sådant 1921. Branting var överhuvudtaget under hela sin politiska karriär djupt intresserad av de folkliga och nationella frågorna. Socialdemokraten Allan Vought, chefredaktör för Arbetet från 1924, ledamot i andra kammaren, utrikesnämnden, konstitutionsutskottet, försvarskommisionen och 1940-48 medlem av den socialdemokratiska partistyrelsen ansåg att den utjämning mellan samhällsklasserna som socialdemokraterna vill åstadkomma "hade alla utsikter att rasbiologiskt förbättra rasen."

Vought framhävde med skärpa att "socialdemokrati och rasbiologi sky inte varandra". Allan Voughts grundinställning var att "folkhygien skulle ställa som mål att tillvarata

vad som är det bästa inom var och en av folken och förhindra uppkomsten av skadliga kombinationer." Socialdemokraten Vought ansåg också att; "Rashygien åsyftar harmoni mellan rasanlag och miljö, påståendet att den nordiska rasen är värdefullare än den negroida har åtskilligt fog för sig - dess insats för världskulturen är obestridligt större."

Bengt Lidforss, socialdemokratisk naturvetare och arbetarvän, gjorde under 1900-talets början ett flertal uttalanden där han varnade för extreminternationalismen och dess katastrofala följder. Torsten Nilsson, regeringsledamot för socialdemokraterna under många år, skrev 1939 en artikel i "Tiden" om att socialdemokratin alltid varit redo att värna om de nationella värdena som bestod i "språket, rasen och

ödesgemenskapen." Landsfader Per Albin Hansson gav 1926 ut en skrift med titeln "Sverige åt svenskarna-svenskarna åt Sverige." Skriften inleddes med de stolta orden "Leve fosterlandet" och var en nationell paroll till Sveriges arbetare att slå vakt om fosterlandet. Rickard Lindström ett annat stort namn i den svenska socialdemokratin framhöll 1928 nationens karaktärsdrag. Han talade om "ett folks gemensamma karaktärsdrag, vilka äga en prägel av enhetlighet genemot andra samlingar av människor, som ha andra kollektiva karaktärsdrag."

Han förde även fram begreppet kulturgemenskap och sade: "I nationallitteraturen, i den nationellt präglade musiken, i den nationella konsten, i de gemensamma minnena, i den långa traditionen, har ett folks kultur sina rötter. Ett folk kan i sitt kulturliv icke springa ifrån detta som är nationellt, därför att det är historiskt givet just för detta folk. Det skulle betyda kulturellt självmord." Rickard Lindström avslutande mening var den att: "Kampen för rättvisa är för arbetarklassen i hög grad kampen om föreningen med nationen, med fosterlandet."

Balder.

Varför Bevara Sverige Svenskt?

Läs allt om rörelsens verksamhet

BSS - ett försök att väcka debatt

250 sidor dokument över 80-talets motstånd mot massinvandringen.

Pris 150 kr

Använd postgiro 625 55 53 - 7

Blickar ur vår historia

"Sikeiner och tattare"

Som landet tidtals översvämmades av detta slags lösdrivare, måste regeringen då och då tillgripa kraftiga medel. År 1614 utfärdade Gustav Adolf en sträng skrivelse till landshövdingarna i de trakter, där en hop tattare "drev sitt skälmeri", och ålade vederbörande att råda bot på det onda genom att slå männen i järn och hålla dem med arbete vid kronans slott eller annorstädes samt skaffa deras hustrur och barn sysselsättning på bondgårdarna.

I maj 1636 inberättade landshövdingen i Östergötland till regeringen, "att tattare hava tvenne resor tänt elden på Norrköping och oppbränt förste gången sju lador, andre gången fyra andra hus". Det föranledde riksmarskalken, riksrådet Axel Banér att yttra: "Det måtte vara en underlig ting, att man icke allenast lider tattare utan ock låter dem draga kring riket och bedriva all ond vilja, fastän det beslutits, att inga tattare skulle lidas i riket".

Det tog sådana dimensioner, att landshövdingarna året därpå fann sig föranlåtna att inkomma till regeringen med förfrågan, "huru de sig förhålla skulle med tattarne i landet, vilke göra stor skada". I anledning härav resolverade riksrådet, att tattarne skulle åläggas "att packa sig ur riket och intet vistas härefter inom dess gränser. Finnes", heter det vidare, "någon efter Larsmässo nästkommande här i riket, den skola ståhållarne utan någon föregående förfrågan opphänga och till livet straffa låta". En förordning av detta innehåll blev också utfärdad, men kunde naturligtvis aldrig efterlevas.

Att så ej skett framgår av att Kungl. Maj:t fem år senare i en "Ordning och stadga om tiggare, landsstrykare och lättingar" klagar över att "zigeuner och tattare stryka omkring uti provincierne och jämte allehanda ogudaktighet, som av dem begås med deras spådomar, lögn och tjuveri, tillfoga Våre undersåtare ett stort besvär". Kronobetjäningen fick nu befallning att "låta gripa dem vid huvudet", och om någon bland dem befunnes skydig till "tjuveri eller annan otillbörlig akt och missgär-

ning", så ägde landshövdingen makt att utan vidare rannsaking och dom straffa honom till livet. De andra skulle han "köra utur sitt län och hövdingedöme" och samtidigt meddela sig med landshövdingen i det län, dit tattarne toge sin tillflykt, så att även denne kunde förfara på samma sätt och vandringsfolket sålunda drivas ur riket. Kom zigenarna sedan igen, skulle man slå dem i järn och föra dem till närmaste slott att arbeta där vid vatten och bröd.

År 1648 blev det återigen i rådet tal om tattarne. "Hennes kungl. Maj:t mente bäst vara, att de sändes till Nya Sverige, och att därom skrives till landshövdingarne, att de have dem i förvaring till öppet vatten".

Riksrådet och amiralen Erik Rynning "höllt hazardeust (riskabelt) att sända dem dit; till äventyrs skulle de göra ett skälmesyttycke". Men drottningen vidhöll sin åsikt.

Landshövdingen i Uppsala och Stockholms län, riksrådet Bengt Skytte yrkade på att lösdrivare och missgärningsmän skulle dömas till tvångsarbete. "Mente därigenom landet befrias ifrån det onda". Regeringen beslöt också, att så skulle ske beträffande missdådare, vilka inte förmådde betala de böter, som ådömts dem. De skulle "levereras landshövdingen herr Bengt Skytte, att arbeta på graven i Tälje".

Fjorton år senare klagade regeringen emellertid åter över att "tattare och ziguener begynna hopigt sig låta se uti landet, farandes omkring uti provincierne", och beginge sina gamla skälmsstreck. I anledning därav återupplivades i huvudsak år 1642 års bestämmelser.

Men i 1686 års kyrkolag öppnade överheten en utväg för vandringsfolket att få stanna i Sverige. Där stadgades nämligen: "Om de landstrykare, som tattare kallas hos oss, skulle emot Vårt förbud uti Vårt rike sig insmyga och här föda någre barn eller föra nyligen födde med sig, åt vilka de begära döpelsen, då skall sådant tillåtas och föräldrarna troligen förmanas att sätta sig neder på en viss ort, låta sig undervisas i den kristna läran och träda till Guds församlings gemenskap eller i vidrigt fall lämna barnen kvar, vilka Våre ämbetsmän skola låta försörja".

En som visade mycken omtanke om de förföljda och föraktade zigenarna var Per Brahe. I förhoppning att kunna utveckla deras anlag för hantverk tillät han "den vandrande mannen" att slå sig ned i hans stad Gränna. Men detta försök att göra dem bofasta misslyckades naturligtvis. De trivdes bättre med att "fara omkring uti ostadighet". I Finland upplät han åt dem ödehemman att bebygga. Ett hundra trettio "svarta tattare" med hustrur och barn slogo sig ned där och lovade att arbeta samt "att intet svärta sina barn".

Men ack huru länge varade väl de vackra föresatserna! Vandringslusten tog snart överhand. De började åter stryka ikring och tigga sin föda, och myndigheterna hade mer besvär med dem än generalguvernörens alla andra underlydande tillsammans. Zigenarne förklarade också rent ut, att de aldrig ämnade bli bofasta på sina ödehemman, såvida de inte finge komma och gå, som de var vana.

Mer ur vår historia i nästa nr.

Gränsskydd och livsmedelspriser

Sedan nu allt fler fått klart för sig att livsmedelspriserna i affärerna knappast skulle påverkas om jordbrukarna skänker bort sin produktion - eller åtminstone arbetar utan ersättning - har politiker och andra självutnämnda jordbruksexperter blivit yra i mössan, men man tror sig om att klara biffarna genom att bita sig fast vid slopat gränsskydd.

Men eftersom man samtidigt hyllar den s.k. marknadsekonomi: att tillgång och efterfrågan ska bestämma priserna, är man även här ute på en vinglig stråt, för vad finns det för bevis för att de som nu säljer billigare än svenska producenter inte höjer sina priser när den svenska marknaden öppnas för fullt? Självfallet finns det inga bevis alls, bara spekulationer. Experterna tror att det ska gå lika bra som när sossarna efter maktövertagandet 1982 skrev ner den svenska kronan med sexton procent, vilket verkar i princip på samma sätt som när ett privat företag går i konkurs. Den kuppen lyckades p.g.a. att våra största exportländer inte följde exemplet och skrev ner sina valutor. Ja, vårt största exportland, Västtyskland, stärkte i stället sin valuta. Alltså är det i hög grad Väst-

tysklands förnuftigare jordbruks- och annan politik som räddat den svenska ekonomin sedan 1982. T.ex. har både Västtysklands och EG:s jordbrukare i övrigt lägre produktionskostnader än de svenska bönderna, vilket Sverige nu ska åka ännu mer snålskjuts på, enligt Birgitta Swedenborg m.fl. Dessutom behöver de sannolikt inte betala några egenavgifter för påtvingade socialförsäkringar.

Hur jordbrukarna i dessa länder har det beträffande möjlighet till semester känner jag inte till, men att en svensk bonde måste arbeta minst tolv timmar per dag 7 dagar i veckan året runt, för att kunna fortsätta med sin produktion, är omvitnat i många fall, särskilt gäller detta beträffande nystartande unga bönder. En tid var politikernas målsätt-

ning att en svensk bonde skulle ha samma inkomst och även möjlighet till semester som industiarbetaren, men i dagens läge är det tyst om den målsättningen, nu ska den svenska bonden i stället ställas helt sysslolös genom slopat gränsskydd!

Om den svenska bonden i dag skulle ha sex veckors betald semester skulle det gå med de svenska livsmedlen på samma sätt som med de nybyggda bostäderna; ingen skulle ha råd att köpa dem.

Märkligt nog har ingen kommit på idén att anklaga LO och de mäktiga fackföreningarna för de höga livsmedelspriserna, vilket tyder på en märklig blindhet.

Just i dessa dagar river Sjöfolks-facketets ordförande upp himmel och jord för att filipinska sjömän arbetar på utflaggade fartyg för en lön som är den mångdubbla mot i deras hemland, men en bråkdel av vad en svensk fack-ansluten betingar sig. Vad finns det för bevis för att Sjöfolksförbundets aktioner inte sprider sig till hela sydostasien och där tvingar upp lönerna, och då blir det slut med den billiga svenska importen därifrån!

Nils E. Rydström

**Bli medlem i
SVERIGEDEMOKRATERNA
Box 20085
104 60 STOCKHOLM
Tel 08-641 20 11**

**Postgiro: 23 45 65 - 0
Medlemsavgift 150 kr**

**Prenumerera på
Sveamål**

**Box 20085,
104 60 STOCKHOLM
Postgiro 625 55 53 - 7
10 nr/150 kr
Stöd utgivningen
med ett extra bidrag!**

Balders död

Balder den gode,
gudarnas gunstling,
Friggs liksom Freke-
härskarens fröjd,
stod i den stolta,
ståtliga skaran,
mål för de mångas
menlösa skott.

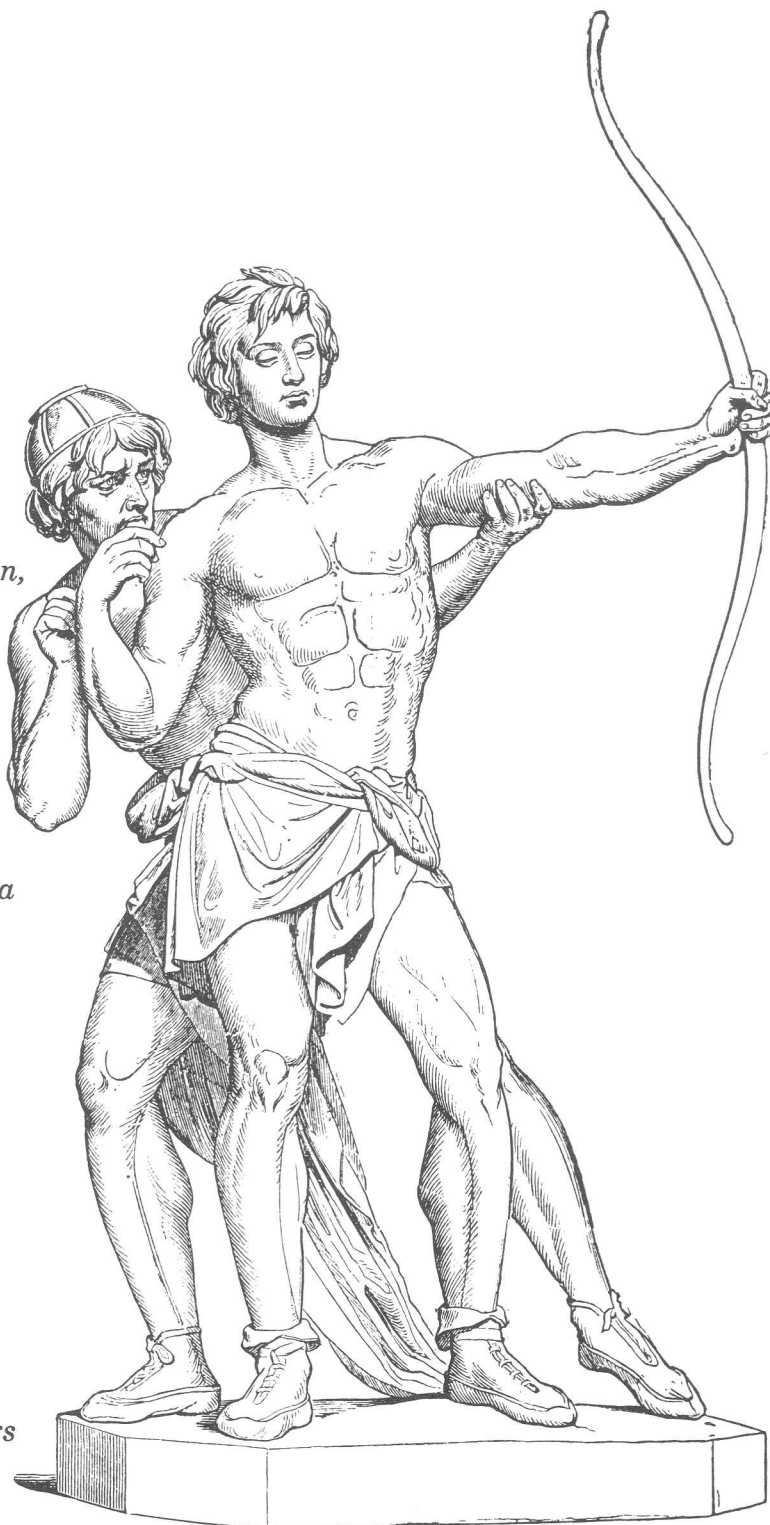
Oskadd stod guden,
ädlast bland asar,
log såsom oskulden
ler åt en lek;
ty utav tingen
Frigg hade tagit
ed att ej såra
saktmodig son.

Tor slungar hårda
hammaren ur handen,
Kåre sitt kalla
kastspjut har lyft,
alla i ädel
ävlan att visa,
hur mot Hel den
helige står.

Sargade vapen
Surter och sänder
mot det gemensamma
trotsande mål.
Vässade pilar
vina mot vite
asen, - men intet
såras han av.

Leken förnöjer;
men listige Loke
döljer i dolska
sinnet ett dåd:
avgrundens etter-
sprutande ättling
tål icke sanningens
seger att se.

Eviga oskulden,
asars och människors
värn uppå livets
villande väg,
är för den usla
ondskan ett gift, som
väcker den vidrigas
vämjeliga hat.

Loke och Höder

Hat har sin svurne
sven uti sveket;
redan ses Loke
le åt sin list,
minnes att modern
misteln glömde,
när hon tog eden
annars av allt.

Vänligt vid handen
hämtar han Höder,
guden den blinde
blygsam och blek;
ber om en båge:
"Höder skall Balders
ära få höja
här, även han."

Bakom står lismande
Loke och lånar
obedd sitt öga åt
famlande ås.
Mördande misteln
felar ej målet:
död störtar Balder,
den däglige då.

Asarnas eviga
ära har fallit,
stödet som stod så
rotat och starkt.
Brustet är broders-
hjärtat i bröstet,
oskuldens styrka
störtad och stäckt.

Då råda mörkrets
makter för Midgård -
härskaren heter
okuvligt hat -,
sprida där ovan
även bland asar
uppe i Valhall
vanmakt och ve.

Så attar sorgen
gudarnas sinnen.
Icke för Balders
bane ges bot.
Gråter all världen
villigt den väne,
Loke allena dock
jublar och ler.

Kultur!

Vad betyder ordet kultur? I debatter mellan oss och våra fiender, invandringsförespråkarna, blossar det ofta upp en strid kring ordet kultur. Vi säger oss vilja värna om den svenska kulturen och får då raskt höra av våra fiender att det inte finns någon svensk kultur att värna om!

Antingen så säger man att det inte finns någon specifik svensk kultur eller nationalkaraktär, eller så poängterar man att vi har lånat så mycket från andra kulturer, t.ex. Lucia från Italien, julgranen från Tyskland, jeansen och hamburgarna från USA o.s.v.

Med deras sätt att se på ordet kultur, kvarstår egentligen bara knätofs och surströmming som rent svenska kulturyttringar. Men det är fel sätt att definiera kulturer på.

Jag har läst mycket om kulturer, och i en bok nämner författarna att typiskt svenskt, det är just att tro att alla andra utom svenskarna har en kultur, "de klär sig konstigt, vi klär oss normalt", "de är gammalmodiga, vi är moderna", "de har en massa konstiga levnadsregler, vi lever som vi vill". Många svenskar tycks tro att kultur är utmärkande för fattigare folkslag men att det är något som försvinner när ett folk blir rikt. Detta är enligt författarna helt fel, och jag håller med. Visst finns det en svensk kultur, men den yttrar sig på fler sätt än vi kanske i förstone tänker på.

Ett sätt att definiera kultur på är "den kollektiva mentala programmering som skiljer en mänsklig grupps medlemmar från en annan grupps medlem-

mar". Vad innebär då det? Jo, man kan dela in människors beteenden i tre nivåer. Den första nivån, det *universella*, är gemensamt för alla människor. Dit hör t.ex. att skratta, gråta, bli arg, äta, älska, m.m. För våra fiender till vänster så är det framför allt den nivån som spelar roll, man säger att vi är alla människor, det är bara utanpå som vi skiljer oss åt. Den andra nivån är det *kollektiva*, och det är här vi finner nationella kulturer eller karaktärer, d.v.s. beteenden som är typiska för en grupp men inte för en annan. Alla människor gråter, men det skiljer mellan grupper eller folk vilka som "får" gråta, "hur" och "när" man gör det. Alla människor måste äta, men vi skiljer oss åt hur, när och vad vi äter. Naturligtvis kan man ha en annan gruppstorlek än nation. Man kan t.ex. ha stockholmare, norbor, européer, eller arbetare, o.s.v., men kvar står att man kan finna beteenden eller kollektiva handlingsmönster som skiljer en grupp från en annan, mindre skillnader ju närmare grupperna står varandra. Den sista nivån är den *individuella*, det som är unikt för varje individ. För våra fiender till höger så är det främst det här man riktar in sin kritik på. De säger att alla individer är olika, och att det är nonsens att påstå att alla svenskar är kalla men italienare hetlevrade, ef-

tersom det finns många undantag.

För att exemplifiera vad de här tre nivåerna betyder praktiskt, kan vi ta just temperament som exempel. Om vi har en skala från 0 till 100, där 0 betyder att man helt saknar temperament och sålunda är lugn som en filbunke oavsett vad som händer, och 100 betyder att man är eldfångd och brusar upp för minsta småsak, så kan man placera alla individer i världen på den skalan. Om skalan konstruerats på rätt sätt så bör genomsnittet ligga omkring 50, med allt färre individer ju längre ut åt kanterna man kommer. Teoretiskt sett kan alla svenskar hamna väldigt utspritt, utan några större ihopklumpningar, men jag är ganska övertygad om att de flesta skulle hamna runt t.ex. 15-20 på skalan. Ju mindre grupp vi väljer att studera, desto mer homogen bör den vara, och desto mer samlad bör den ligga på skalan. Om 90 % av alla svenskar hamnar i intervallet 15-20, kanske 90 % av alla danskar hamnar inom intervallet 20-25 och 90 % av alla italienare inom intervallet 60-70. Sedan kan det vara nog så riktigt, som vänstern säger, att alla människor har temperament, eller som högern säger, att en del svenskar kan vara mer hetlevrade än en del italienare, men det kollektiva ge-

KULTUR, forts från sid 13

nomsnittet, d.v.s. det gemensamma för en viss grupp, skiljer sig från en annan.

Enligt en av världens främsta forskare på området, G. Hoofstede, existerar det skillnader mellan olika kulturer, och han anger även enligt vilka dimensioner de skillnaderna existerar. Det skulle ta för mycket plats i anspråk att försöka förklara vad dessa dimensioner står för, och hur de forskats fram, men i korthet kan man placera in världens alla nationalkaraktärer på dimensionerna:

- 1) Maskulinitet (Sverige och Holland lägst i världen)
- 2) Individualitet
- 3) Undvikande av osäkerhet
- 4) Makt-Distans (ungefär det samma som hierarki)

Enligt Hoofstede kan man även placera de olika nationella karaktärerna i olika större kulturområden. Föga överraskande placeras t.ex. Sverige och övriga nordiska länder i en grupp, ett stadium högre ingår även Tyskland och Österrike, ännu ett steg högre ingår England, USA m.fl. tills man når det sista stadiet, det universella. Av det här forskningsmate-

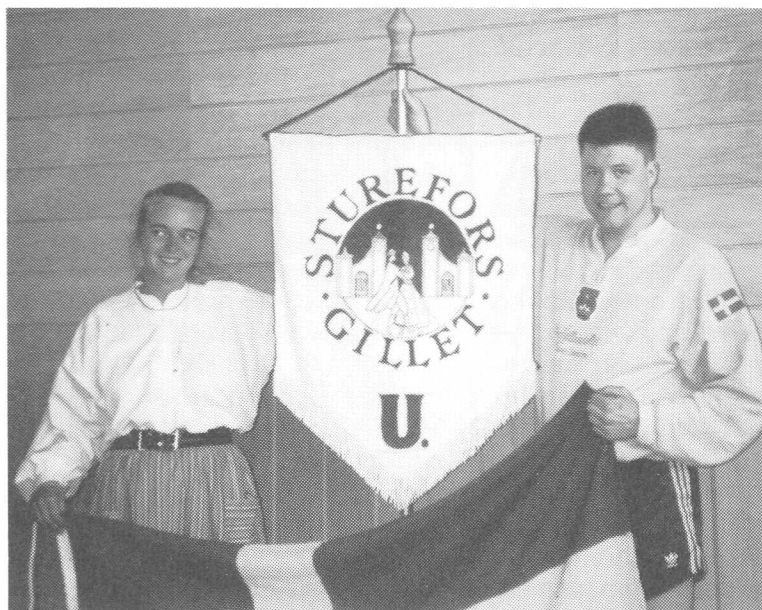
rialet kan man särskilt dra två slutsatser.

Den ena slutsatsen är att kultur innehåller så mycket mer än bara om man äter hamburgare och har jeans på sig. Den innehåller t.ex. hur man visar känslor, hur man begraver sina döda, hur man gifter sig, vilket avstånd man håller till sina medmänniskor när man samtalar, vilken status olika åldersgrupper har, hur man löser konflikter, synen på naturen, djuren, kvinnans roll och mycket, mycket mer. Den andra slutsatsen blir då att grupper, som står långt ifrån varandra, inte bör tvingas till samexistens. Även om araber är människor liksom vi (det universella) och även om det finns araber som beter sig precis som de flesta svenskar (det individuella), så är det kollektiva arabiska mönstret alldeles för olikt det svenska kollektiva mönstret för att samexistens ska vara att rekommendera. Det är ju också ett välkänt fenomen från Libanon, USA, Schweiz m.fl. länder, att människor solidariserar sig med de grupper vars kollektiva handlingsmönster motsvarar deras egna, och att förekomsten av flera, alltför olika, kol-

lektiva gruppbetenden inom ett begränsat område leder till spänningar och så småningom till våld. Relativt närbesläktade grupper, t.ex. svenskar och norrmän, kan dock leva tillsammans utan större friktioner.

Min förhoppning med denna artikel är att vi nationalister hädanefter bättre ska kunna bemöta de okunniga angrepp som riktas mot oss från såväl höger som vänster. Fall inte in i våra fienders argumentation och börja försvara varför du äter pizza eller kebab, varför du dricker coca-cola, eller vad du nu kan beskyllas för. Förklara i stället det vidare begreppet av ordet kultur. Slutorden blir därför att nästan alla, oavsett om vi vill det eller inte, är förankrade i någon grupp och delar dess kollektiva handlingsmönster med övriga gruppmedlemmar. Det finns inga världsmänniskor, som smälter in överallt, men tyvärr finns det rotlösa individer, t.ex. i Tensta, som fått de kulturella begreppen förstörda genom blandningen av utländska föräldrar och svenskt samhälle, och hur de blir, är vi nog alla smärtsamt medvetna om.

WOLFF

Hembygsföreningar är kultur

ADRESSER TILL UTLÄNDSKA LÄSVÄRDA TIDNINGAR

Der Republikaner,
Sandstrasse 41,
D-8000 München 2,
Tyskland

Scorpion,
The Editor,
Scnellweider Str 50,
D-5000 KÖLN - 80,
Västtyskland

Front National,
8, rue du General-Clergerie
751 16 PARIS
Frankrike

Spearhead (BNP),
P O Box 117,
Welling,
KENT DA16 3DW,
England,

NAAWP News,
Box 10625,
New Orleans
LA 70181, USA

The Spotlight,
300 Independence Street
Ave, SE,
Washington, D.C. 20003,
USA,

Vanguard
PO Box 634, Hove
EAST SUSSEX BN3 5FZ,
England,

Skicka med minst 30 kr
i landets valuta eller
dollar för att vara säker
på att få svar.

Nouvelle Ecole
13 Rue Charles Lecoca
75737, Paris Cedex 15,
Frankrike

'Ty det folket skall icke länge leva på jorden, som glömmet att vårda sina minnen.'

På Odins hög vid studentmötet 1875.

A F Holmgren

Skandinaviska bröder! När jordens mäktiga monarker mottager besök av sina jämlikar, visar de dem en del av sin krigsmakt till lands och till sjöss. Vi fattiga studenter vill i dag visa er, våra kära gäster, några punkter av vårt land, som framför många andra representerar de krafter, med vilka vårt folk vill i fred erövra och värna om sin framtid.

Detta är den första stationen på vår väg i dag. Jag behöver inte säga till er dess namn. Här, där vi nu står, grodde en gång fröet till vårt historia. Här gömmer sig rötterna till det stolta frihetsträd, som under sin väldiga krona i sekler överskuggat vårt land. Därför är detta ställe dyrbart och det skall så förbli, så länge fosterlandskänslan har ett uttryck i vårt språk. Ty det folket skall icke länge leva på jorden, som glömmet att vårda sina minnen.

Ingen skall undra på, om en skara unga studenter vill se och beträda dessa vidberömda kullar och dricka mjöd ur horn. Många skall icke kunna se något mer i vårt besök på detta ställe, inte förstå att någon annan dragningskraft ledde oss hit än stundens flyktiga lust. Men för oss har saken också en annan sida.

På kullen står dryckeshornet och mjödet, men djupt härunder slumrar våra fäders ben i tusenårig ro. Skall man förbjuda gräset att växa på gravarna för att det är grönt och tycker om regn och solsken? Nej, och icke skall heller vår festliga munterhet störa de dödas frid och skymma bort det allvar, som rör sig på djupet av vårt sinne vid vårt besök på fädernas gravar.

Och denna leende morgonstund saknar i sanning icke ämnen för allvarliga tankar. Här, där jag nu står, har jag en vidsträckt och storartad utsikt över den av en strålande sommarsol belysta

nejden. Därute ligger det gamla Fyrisvall, där vårt folk lekt som barn sina blodiga lekar med svärdet. Där borta vid synranden ligger vårt äldsta universitet, som snart i fyra sekler spridit upplysningens ljus i vårt land och från vilket även en och annan stråle letat sig fram över jorden intill civilisationens yttersta gräns. Men synkretsen vidgar sig än mer. Jag ser över en tidrymd av mer än tusen år. Här under mina fötter sover den gravlagda forntiden, och där framför mig och omkring mig står livslevande och vaken Skandinavians framtid. Ni är ju denna framtid, ni unga, som skall bära den nordiska anden över till ett kommande släkte.

Där nedanför ser jag en av dessa den moderna civilisationens pulsådor, som minskar avstånden på jordytan och som i dag för första gången fått bära det unga Skandinavien hit. Vilken sällsam kontrast bildar icke anblicken därav mot de minnen, som detta ställe framkallar för vår själ! Vilket långt avstånd ligger ej då mellan högen och järnvägen! Hur många generationer, hur mycket blod, hur mycket svett och möda! Vi måste med rörelse och tacksamhet tänka på de många som arbetat och strävat före oss och som med sitt livs idrott sökt fylla detta långa mellanrum. Därför, när vi fröjda oss över vår tids höga andliga kultur och njuter av den nuvarande civilisationens våldsingnelser nuvarande civilisationens väl, må vi aldrig glömma, att den grund, på vilken vi stå, är en ättehög, som gömmer förgångna generationers mödor.

Må vi också lära oss härav, att den mänskliga upplysningen, liksom naturen, ständigt spirar uppåt i allt högre och ädlare former, och att ingen kraft, hur ringa den än må vara, arbetar för-

gäves, när den ställer sig i det godas tjänst. Denna tanke skall stärka vår tro på framtiden och särskilt skall den trösta oss, när de välvise ler åt de unga studenternas försök att med svaga händer knyta ihop det Skandinavien, som starkare händer en gång försökte hugga sönder med svärdet.

Söner av Skandinavians folk! Studenter från Nordens alla universitet! Det är dock i första rummet denna angelägenhet, folkens förbrödning, som samlat oss i dag till ynglingating på Odins hög. Skulle då detta arbete icke längre passa för oss? Skulle inte studenterna få ta del i arbetet för folkens förbrödning, frihet och lycka? Vi är dock kallade att strida för ljuset. Våra fiender finns i mörkret, i fördomar och likgiltighet. Aldrig blev ett folk lyckligt genom det bdråda våldet. Nej, det är seklernas långsamma, men oupphörliga arbete i fredens och kulturens tjänst, som bygger varaktiga fästen åt folkens frihet.

Det är inte genom jordbävningar och vulkaniska utbrott som sommarens skönhet och rikedom tvingas fram. Nej, när drivorna smälter och solen skiner, grönskar jorden stilla och tyst och höljer sig av sig själv i blommor och böljande skördar. Låtom oss arbeta såsom de stilla naturkrafterna. Vår politik är dock ingen annan än den att med kulturens och kärlekens milda makter återförener det, som av naturen var ett.

Och detta arbete är kanske icke så övermåttan svårt. När jag ser er här omkring mig, representanter av Nordens skilda folk, i brokig blandning och broderlig endragt utan annan skillnad för ögat än huvudbonaden, så faller det mig in att hela skillnaden kanske inte är mycket större än skiftningarna i den härliga natur, som log kring vår vagga.

Vi är dock alla barn av vår tid och vårt land och vi bär i vårt väsen en mer eller mindre trogen spegelbild av den omgivning, i vilken vi vuxit upp. Låtom oss därav ta anledning att ömsesidigt och ofta besöka våra bröders land och se dem själva i deras hem, icke

PÅ ODINS HÖG, forts fr sid 15

blott vid dessa möten, utan mer och förnämligast mellan mötena, se dem i deras vardagslag och vardagsliv, ty endast så kan vi rätt lära känna varandra. Och denna önskan är ju i våra dagar inte så svår att uppfylla. Tid och rum lägger inte så stora hinder i vägen, och studentmössan, när den sitter på rätt huvud, öppnar nog grannens dörr.

Härmed vill jag inte ha sagt, att studentmössans tid är förbi och att detta är sista gången vi möts här på högarna. Jag vet väl om de länkar, som smidas vid entusiasmens eld, kunna brista som kallbräckt stål, när nödens kyliga dagar kommer. Men jag vet också, att yngligasinnets ädla metall bäst låter forma sig i värme och att den även kan bibehålla sin form och sin prägel, sedan den första hettan är över. Och dessutom behöver vi så väl i vår kalla och övermåttan praktiska tid att någon gång få värma oss vid den glöd, som strömmar ut från unga, mänskliga hjärtan, och leva det högstämda liv, som är ungdomens privilegium.

Men skulle dessa möten verkligen nu ha uppfyllt sin bestämmelse, så har det åtminstone ej skett eller kunnat ske förr än just nu. Ty först nu är ynglingakretsen fulltalig. Först vid detta möte har vi fått hälsa de finska studenterna såsom ordinarie medlemmar i vår krets. Det var rätt och billigt att detta skedde just här hos oss. Ty ingen låg du närmare än oss, du trofasta son av de tusen sjöars land, du kött av vårt kött, du del av vårt eget hjärta. När vi nu hälsar dig tusenfaldt välkommen på fädrens högar och i broderlig omfamning sluta dig till vårt varma bröst, så lägga vi dig blott tillbaka på din gamla plats.

Bröder! Innan den flyende stunden förgår och innan vi skiljas härifrån - många kanske för alltid - må vi kasta en avskedsblick på dessa kullar. Uppkastade av samma jord i jämbredd med varandra, nå de i jämnhöjd med sina toppar. Ingen är större än den andra. De ligga lagom långt från varandra för att inte blandas samman; men också lagom nära för att utifrån slätten synas såsom ett förenad helhet. De är icke längre skilda från varandra än att när en broder ropar från den ena högen till den andra, så höres hans röst, och vännens hand kan

Kuwait - en munsbit för Irak

Irak, med 18 miljoner invånare, hade inga problem att annektera lillebror Kuwait med 1.8 miljoner invånare, varav mindre än hälften var kuwaiter och av dem hade bara 85 000 rösträtt. Resten var gästarbetare och andra icke-kuwaiter. Kuwaiterna var världens rikaste människor med fri sjukvård, fri undervisning och garantilön även om de inte arbetade. Gästarbetarna saknade alla rättigheter och kunde när som helst utvisas, även efter en livsgärning i Kuwait. Ett land med så få egna invånare saknar naturligtvis kraft att hävda sig i ett krisläge.

Detta har kuwaiterna nu insett och därför planerar man att efter kriget göra kuwait mera kuwaitiskt, mindre beroende av gästarbetare etc. Iraks annektering för-

anledde USA att genom ett diplomatiskt spel med mutor och utpressning skapa stöd för ett militärt ingripande.

En amerikansk mellanösternexpert sade att om kuwait hade exporterat broccoli i stället för olja så hade USA inte brytt sig. En annan hävdade att USA ville slå till mot Irak för att försvaga det antisionistiska motståndet i regionen och att invasionen av Kuwait gav dem legitima skäl att göra det.

Oavsett vilka skäl USA uppger så anser många sansade politiska bedömare att den enda rimliga hade varit att låta sanktionerna verka, då hade man sluppit krig med de förödande konsekvenser det ger för den politiska stabiliteten och på miljön.

Baltikum - broderfolk i knipa

Hur mår egentligen balterna? Någon skulle kanske svara "som de förjånar" ett svar som tanklöst avges i alla möjliga sammanhang. Svaret är naturligtvis: dåligt. Sedan de ryska och tyska imperiernas sammanbrott 1918 har de baltiska folken i Estland, Lettland och Litauen hoppats kunna bilda självständiga stater. Under andra världskriget sveks ge genom Stalin-Ribbentrop pakten och har sedan dess förryskats i hög grad. Sedan Gorbatjovs perestroja gav förhoppningar om frihet har den ökade maktkampen i Kreml bidragit till att grusa dem.

Vi har kunnat läsa och höra talas om matbrist, risk för militärt makttövertagande och massmigration, problem som ytterst bottnar i den katastrofala ekonomiska situationen. Men de förhoppningar som perestrojkan tände har inte kunnat släckas trots militära in-

satser och hot. I stället började man kombinera teori och praktik på ett effektivt sätt. Målmedvetet har man strukturerat upp sina mål och använder fredliga metoder för att nå dessa. Man bygger barrikader, demonstrerar och ger nationalismen positiva uttryck i folksånger och konst. Frågan är om balternas hittills vapenlösa motstånd mot t ex svarta baskrarna verkligen kan ge effekt. Svaret på frågan är att det hänger samman med vilket stöd de kan få från nord och övriga Europa. Gorbatjov är uppenbarligen känslig för kritik och trots att han har militären och de konservativa emot sig kan omvärldens stöd nu avgöra utvecklingen. Men det finns naturligtvis inga garantier för det eftersom erfarenheten visar att Sovjet givit blanka tusan i omvärldens kritik. Svenska nationalister kan göra sin insats varje måndag.

ses från den ena till den andra, när han räcker den ut mot vännen.

Behållen vid avskedet härifrån den synen i ert minne, ty den är bilden av det Skandinavien vi drömde oss. Vårda och värm den i kärlek till fosterlandet! Inget i världen har större rätt till vår kärlek än det land, som fött oss och som givit oss till arvedel efter fäderna en härlig skatt av ljus och

frihet. Och hur än våra öden må gestalta sig, ur fosterlandskärlekens rot skall vår framtid spira. När jag nu tömmer hornet på Odins hög, så vet jag därför inget bättre att tömma det för än för fosterlandet. Drick envar för sitt enskilda fosterland och höj samtidigt ett ur hjärtats djup gående leve för vårt gemensamma stora fosterland, Skandinavien! ■